

ברשעותם, ולא נפרעים מהם.

"תזרח השמש יאספון ואל מעונתם ירכצון".

"תזרח השמש" — לצדיקים בעולם הבא.

"יאספון" — רשעים לגיהנם.

"ואל מעונתם ירכצון" [הצדיקים] — אין לך כל צדיק וצדיק שאין לו מדור לפי כבודו. (7)(8)

"יצא אדם לפעלו" — יצאו צדיקים לקבל שכרן.

באיזה צדיקים? **"ולעבודתו עדי ערב" — במי שהשלים עבודתו עדי ערב, עד יום מותו.**

רבי אלעזר ברבי שמעון אשכח להווא פרהגונא, דקא תפיס גנבי. פגש באדם שהיה

ממונה מטעם המלך לחפש אחר הגנבים, ולתופסם.

אמר ליה רבי אלעזר ברבי שמעון: היכי יכלת להו? כיצד אתה יכול לעמוד על תחבולותיהם של הגנבים, וכי לאו כחיותא מתילי? הרי הם נמשלו לחיות, המתחבאות ביום במקומות מסתור, דכתיב "בו תרמוש כל היתו יער"?

איבא דאמרי: מהאי קרא קאמר ליה, את הפסוק הזה אמר לו רבי אלעזר ברבי שמעון [שם יט]: "יארב במסתר כאריה בסוכו", שהגנבים אורבים במסתר, וקשה לתפוס אותם.

ואם כן, **דלמא שדלת ???צדיקי ושבתק רשיעי.** שמא אותם שאתה תופס הם צדיקים, ואילו את הגנבים אינך מצליח בכלל לתפוס?

אמר ליה הממונה: ומאי אעביר? מה עלי

מוכיחים לסברותיהם הרעות ולדיעותיהם הכוזבות.

7. הראיה מכך שנאמר "מעונתם" בלשון רבים משמע הרבה מעונות שלכל צדיק יש מעון בפני עצמו. רש"ש.

8. גם הפסוק שבינתיים יש לדרוש על דרך זה "הכפירים שואגים לטרף" שהרשעים שואגים במסתר לטרוף העניים. "ולבקש מקל אכלם" על הצדיקים שאינם מבקשים מהקדוש ברוך הוא רק על אכלם. כמו שמצינו אצל יעקב שביקש רק "ונתן לי לחם לאכול". והגמרא קיצרה ולא ביארה את הפסוק הזה. מהרש"א.

הנה חשך הלילה שני מיני טעויות אפשר שיגרום לעין האדם: או יכסה את העין עד שלא יראה מה שלפניו כלל, או שיטעה אותו עד שיראה לו עמוד כאילו הוא אדם ואדם כאילו הוא עמוד. כן חמרות וגשמיות העולם הזה הנה הוא חשך הלילה לעין השכל וגורם לו שתי טעויות: אינו מניח לו שיראה המכשולות שבדרכי העולם, ונמצאים הפתאים הולכים לבטח ונופלים ואובדים מבלי שהגיעם פחד תחלה. והטעות השני והוא קשה מן הראשון, הוא שמטעה ראיתם עד שרואה הרע כאילו הוא ממש טוב, והטוב כאילו הוא רע. ומתוך כך מתחזקים ומחזקים מעשיהם הרעים, כי אין די שחסרה מהם ראית האמת לראות הרעה אשר נגד פניהם, אלא שנראה להם למצוא ראיות גדולות ונסיונות